

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor dopravy a silničního hospodářství
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Sp. zn.: KÚOK/85295/2024/ODSH-SD/9148

Olomouc 13. 11. 2024

Č. j.: KUOK 130938/2024

Vyřizuje: Mgr. Leona Honová

Počet listů: 4

Telefon: 585 508 472

Počet příloh: 0

Datová schránka: qiabfmf

Počet listů/svazků příloh: 0

E-mail: posta@olkraj.cz

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje v přenesené působnosti podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, jako příslušný správní orgán podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolání spolku [redacted] (dále jen „obviněný“), zastoupeného [redacted] (dále jen „zmocněnec“), proti rozhodnutí Městského úřadu Šternberk, Odboru vnitřních věcí, oddělení přestupkového, ze dne 26. 6. 2024, č. j. MEST 52437/2024, kterým byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil porušením ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu tím, že jako provozovatel vozidla zapsaný v registru silničních vozidel dle § 2 písm. b) zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, neboť nezjištěný řidič dne 26. 6. 2023 v 16:36 hod. řídil v obci Lužice, silnice II/447, směr Šternberk, výjezd, pruh 1 (GPS: 49°42'57.989"N 17°15'45.892"E) vozidlo tovární značky [redacted] – registrační značky [redacted] za jehož provoz provozovatel vozidla odpovídá, se kterým překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci (50 km/h) stanovenou zákonem o silničním provozu, kdy v měřeném úseku byla automatickým technickým prostředkem bez obsluhy (stacionární radar), vozidlu naměřena rychlost 65 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h byla tedy jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 62 km/h, což je o 12 km/h více než rychlost dovolená. Tím neznámý pachatel porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se jednání vykazujícího znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu.

Za tento přestupek byla obviněnému podle s ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu v návaznosti na ust. § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu, uložena pokuta ve výši 1.700 Kč. Podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám,

a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění účinném do 30. 6. 2024, mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Splatnost pokuty a náhrady nákladů řízení byla stanovena do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí.

Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se rozhodnutí Městského úřadu Šternberk, Odboru vnitřních věcí, oddělení přestupkového, ze dne 26. 6. 2024, č. j. MEST 52437/2024, **mění** tak, že se text:

„... zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů...“,

nahrazuje textem:

*„... zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), **ve znění účinném do 31. 12. 2023** ...“.*

Ve zbytku se rozhodnutí podle § 90 odst. 5 správního řádu **potvrzuje**.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací správní orgán“), obdržel odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Šternberk, Odboru vnitřních věcí, oddělení přestupkového (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 26. 6. 2024, č. j. MEST 52437/2024, kterým byl obviněný uznán vinným z přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.

Odvolací správní orgán z předloženého správního spisu zjistil, že dne 30. 6. 2023 došlo ze strany Městské policie Šternberk k oznámení jednání neznámého pachatele, které vykazuje znaky přestupku podle ust. 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, jehož se dopustil tím, že v rozporu s ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu dne 26. 6. 2023 v 16:36 hod. řídil v obci Lužice, silnice II/447, směr Šternberk, výjezd, pruh 1 (GPS: 49°42'57.989"N 17°15'45.892"E) vozidlo tovární značky [REDAKCE] – registrační značky [REDAKCE] a překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci (50 km/h) stanovenou zákonem o silničním provozu, kdy v měřeném úseku byla automatickým technickým prostředkem bez obsluhy (stacionární radar), vozidlu naměřena rychlost 65 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h byla tedy jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 62 km/h, což je o 12 km/h více než rychlost dovolená.

Dne 4. 7. 2023 správní orgán prvního stupně vypracoval Výzvu provozovateli motorového vozidla (výzva k úhradě určené částky podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu), kterou byl obviněný jako provozovatel vozidla vyzván k uhrazení určené částky ve výši 800 Kč nebo ke sdělení údajů o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku. Výzva byla obviněnému doručena do vlastních rukou dne 7. 7. 2023 cestou datové schránky. Obviněný určenou částku neuhradil a ani nesdělil totožnost řidiče. Dne 23. 4. 2024 byla věc přestupku neznámého pachatele usnesením odložena z důvodu § 76 odst. 1 písm. l) zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán prvního stupně pokračoval vydáním příkazu ze dne 23. 4. 2024, č. j. MEST 32484/2024, kterým uznal obviněného jako provozovatele vozidla vinným

z přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Příkaz byl obviněnému doručen dne 23. 4. 2024 prostřednictvím [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] zmocněného na základě presidiální plné moci ze dne 23. 11. 2023. Dne 2. 5. 2024 zaslal pan [REDAKCE] odpor z e-mailové adresy [REDAKCE]. Dne 7. 5. 2024 zaslal obviněný ze své datové schránky oznámení o zastoupení panem [REDAKCE] [REDAKCE] tj. současným zmocněncem, které bylo uděleno pro zastupování v tomto konkrétním řízení příslušné spisové značky. Důvod změny zastoupení byl odůvodněn tím, že pan [REDAKCE] „to nezvládá“. Pod podáním je podepsán pouze obviněný spolek. Jelikož uvedené podání nazvané „Oznámení o zastoupení“ neobsahovalo plnou moc, vyzval správní orgán prvního stupně zmocněnce k doplnění plné moci, a to výzvou doručenou zmocněnci dne 10. 5. 2024. Plná moc doplněna nebyla, přesto správní orgán prvního stupně pokračoval v řízení s uvedeným zmocněncem.

Mezitím zmocněnec dne 7. 5. 2024 podáním ze své datové schránky potvrdil odpor zaslaný e-mailem v souladu s ust. § 37 odst. 4 správního řádu. Tím došlo k učinění perfektního podání a bylo považováno za včasné. Podáním odporu byl příkaz zrušen a správní orgán prvního stupně pokračoval v řízení zahájeném dnem doručení příkazu. Vyrozuměl obviněného o termínu provedení dokazování mimo ústní jednání, který byl stanoven na den 25. 6. 2024. Písemnost byla obviněnému doručena prostřednictvím datové schránky zmocněnce dne 7. 6. 2024. Ve stanoveném termínu se však obviněný ani zmocněnec k provedení dokazování mimo ústní jednání nedostavil.

Následně správní orgán prvního stupně vydal napadené rozhodnutí, kterým uznal obviněného vinným z přestupku. Rozhodnutí bylo obviněnému doručeno prostřednictvím datové schránky zmocněnce dne 27. 6. 2024. Dne 12. 7. 2024 podal proti rozhodnutí blanketní [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] jenž je ředitelem obviněného spolku. Toto dne 15. 7. 2024 doplnil o odvolací důvody opět pan [REDAKCE] [REDAKCE]. V odvolání namítá, že nebylo vedeno společné řízení a nebyla aplikována absorpční zásada při rozhodování o správním trestu. Navrhuje doložit výpis z úřední evidence ke zjištění, jaká řízení byla vedena samostatně a jakou výši správních trestů uložil.

Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro vyhovění odvolání, a proto ho předal odvolacímu správnímu orgánu. Po zjištění, že odvolání bylo podáno včas a je přípustné, odvolací správní orgán přezkoumal soulad napadeného usnesení a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, a to podle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky v plném rozsahu. Přitom dospěl k závěru, že odvolání není důvodné, ale jelikož k datu 1. 1. 2024 nabyl účinnosti zákon č. 271/2023 Sb., kterým byl novelizován zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a správní orgán prvního stupně ve výroku rozhodnutí nspecifikoval, které znění zákona při rozhodování užil, přistoupil odvolací správní orgán ke změně výroku napadeného rozhodnutí v souladu s ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu a užité znění zákona specifikoval.

Odvolací správní orgán dále k dané problematice uvádí, že podle ust. § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu „*obecní úřad obce s rozšířenou působností bezodkladně po zjištění nebo oznámení přestupku vyzve provozovatele vozidla, s nímž došlo ke spáchání přestupku, k uhrazení určené částky: a) pokud jsou splněny podmínky podle § 125f odst. 2, b) totožnost řidiče vozidla není známa nebo není zřejmá z podkladu pro zahájení řízení o přestupku, a c) porušení je možné projednat*

uložením pokuty příkazem na místě.“ Všechny tyto podmínky musí být splněny kumulativně. V nyní řešeném případě byly podmínky podle § 125f odst. 2 zákona o silničním provozu splněny, neboť se jedná o porušení pravidel, které bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, jež vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona, a nemělo za následek dopravní nehodu. Jelikož totožnost řidiče nebyla známa a přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu lze projednat uložením pokuty příkazem na místě, mohl správní orgán prvního stupně provozovateli vozidla zaslat výzvu k uhrazení určené částky. Ust. § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu stanoví, že neuhradí-li provozovatel vozidla určenou částku, může obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, který jej vyzval k uhrazení určené částky, písemně sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku, a to ve lhůtě k zaplacení určené částky. Provozovatel vozidla, resp. obviněný, ve stanovené lhůtě určenou částku neuhradil, ani nesdělil totožnost řidiče vozidla. Tím správní orgán prvního stupně učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, a věc přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.

Podle ust. § 125f odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu tak nastaly podmínky pro projednání přestupku podle ust. § 125f odst. 1. V souladu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu je povinností provozovatele vozidla zajistit, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Nezajištěním této povinnosti se obviněný dopustil přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.

Jak uvádí Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22. 10. 2015, č. j. 8 As 110/2015 – 46, *www.nssoud.cz: „Cílem zavedení úpravy správního deliktu provozovatele vozidla bylo, aby zmíněná deliktní jednání nezůstala nepotrestána a aby za ně v případě nezjištění totožnosti pachatele odpovídal provozovatel vozidla, kterému byla § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu stanovena povinnost zajistit, aby při užití vozidla byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích (viz zápis z hlasování v Poslanecké sněmovně o návrhu novely zákona o silničním provozu vráceném Senátem ze dne 6. 9. 2011, dostupný na <http://www.psp.cz/eknih/2010ps/stenprot/021schuz/s021045.htm>). Kasační soud se vyjádřil k účelu úpravy, jež byla do zákona o silničním provozu vložena novelou provedenou zákonem č. 297/2011 Sb., v rozsudku ze dne 11. 12. 2014, čj. 3 As 7/2014–21: „Evidentním primárním úmyslem zákonodárce v právní úpravě správního deliktu dle ustanovení § 125f zákona o provozu na pozemních komunikacích je postihnout existující a jednoznačně zjištěný protiprávní stav, který byl způsoben provozem, resp. užíváním vozidla při provozu na pozemních komunikacích. Podle názoru Nejvyššího správního soudu je zcela přiléhavé, pokud zákonodárce zvolil objektivní formu odpovědnosti samotného provozovatele vozidla, jenž je jako vlastník věci – nástroje spáchání protiprávnosti – z hlediska veřejného práva primárně identifikovatelnou a konkrétní osobou.“*

To, že se neznámý pachatel dopustil jednání vykazujícího znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, je prokazováno fotodokumentací z rychloměru UnicamSPEED-R, v. č. CAM22001691, č. dok. 14490, jehož řádné ověření je doloženo ověřovacím listem č. 8012-OL-70276-23 ze dne 25. 4. 2023, vydaným Českým metrologickým institutem.

Odvolací správní orgán do spisu založil také Stanovisko Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje k používání stacionárních a přenosných měřičů rychlosti Městskou policií Šternberk pro rok 2023 ze dne 15. 11. 2022, č. j. KRPM-152304-2/ČJ-2022-140506, ve kterém je v souladu s ust. § 79a zákona o silničním provozu pod bodem 1) písm. c) udělen souhlas s měřením rychlostí na silnici č. II/447 v obci Lužice v obou směrech, kdy stacionární radar je umístěn na sloupu VO č. 8, poblíž mateřské školy. Odvolací správní orgán vyrozuměl obviněného o možnosti seznámit se s nově založeným podkladem a o právu vyjádřit se k podkladům, a to písemností doručenou cestou zmocněnce dne 25. 10. 2024. Svého práva však obviněný nevyužil.

Odvolací správní orgán dále považuje za nutné se vyjádřit k otázce zmocnění pana [REDAKCE]. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 26. 3. 2024, č. j. 2 As 103/2023 - 47, www.nssoud.cz, došel k závěru, že „*písemná plná moc předkládaná účastníkem řízení k prokázání zmocnění k zastoupení podle § 33 odst. 1 správního řádu nemusí být vyhotovena na samostatné listině a nemusí být opatřena přijetím (akceptační doložkou) ze strany zmocněnce či podpisem zmocněnce. Pokud účastník řízení předloží plnou moc jako součást podání a bez podpisu zmocněnce, nemůže to samo o sobě založit pochybnosti správního orgánu o zastoupení a není to důvodem k tomu, aby účastníka řízení či jeho zmocněnce vyzval k odstranění vad plné moci.*“ Dle obsahu podání tak odvolací správní orgán považuje zmocnění za řádné i bez doložení plné moci. Dále dodává, že v podání sice není uvedeno, která fyzická osoba za obviněného udělila plnou moc panu [REDAKCE] nicméně vzhledem k tomu, že podání bylo učiněno z datové schránky obviněného, a pan [REDAKCE] svým aktivním přístupem v zastupování obviněného (potvrzení odporu proti příkazu, přebírání písemností) projevilsvou vůli, že plnou moc přijal, nemá odvolací správní orgán pochybnosti o tom, že mezi obviněným a zmocněncem došlo k řádné dohodě o zastoupení. Je třeba zdůraznit, že správní orgán prvního stupně akceptací zmocněnce postupoval ve prospěch obviněného, neboť kdyby nepřijal pana [REDAKCE] jako zmocněnce, nemohl by ani považovat odpor proti příkazu za perfektní podání ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu, čímž by připravil obviněného o řádné projednání věci.

Odvolací námitka spočívající v tom, že správní orgán prvního stupně nevedl společné řízení o přestupcích, u kterých k tomu byl dle názoru obviněného povinen, ani neuplatnil zásadu absorpce při rozhodování o správním trestu, je lichá. Jak již bylo výše naznačeno, k datu 1. 1. 2024 nabyl účinnosti zákon č. 271/2023 Sb., kterým byl novelizován zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Podle novelizovaného znění zákona o silničním provozu se společné řízení již nevztahuje k datu spáchání skutku, ale k datu odložení, resp. zastavení řízení o přestupku řidiče. Konkrétně tedy ust. § 125g odst. 5 zákona o silničním provozu, ve znění účinném od 1. 1. 2024 (jelikož se jedná o procesní normu, užije se při střetu staré a nové úpravy zásada nepravé retroaktivity, a proto se v tomto případě typicky aplikuje nová úprava, nikoliv dosavadní), říká, že jde-li o projednání přestupků podle § 125f odst. 1 v návaznosti na postup podle § 125f odst. 5, ve společném řízení lze projednat pouze přestupky, které se vztahují k věcem odloženým nebo věcem, o nichž bylo řízení zastaveno, do 1 měsíce od odložení nebo zastavení první z nich. Správní orgán prvního stupně k předložení odvolání připojil výpis řízení vedených s obviněným ke dni 17. 7. 2024. Z něj je patrné, že nyní projednáváný přestupek byl k danému datu poslední oznámený. Ze spisu dále vyplývá, že nyní projednáváný přestupek neznámého řidiče byl spáchán dne 26. 6. 2023 a byl odložen dne 23. 4. 2024, a společné řízení

o předchozích přestupcích podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, které byly spáchány ve dnech 8. 4. 2022, 16. 5. 2022 a 14. 5. 2022, bylo zahájeno dne 2. 9. 2023. V tomto případě tedy projednávaná věc nesplňuje podmínky pro vedení společného řízení podle ust. § 125g odst. 5 zákona o silničním provozu, neboť v době odložení věci neznámého řidiče řešené v tomto případě (dne 23. 4. 2024) již více než půl roku probíhalo společné řízení o přestupcích předchozích (a logicky tak věci neznámých pachatelů byly odloženy nebo řízení s řidiči byla zastavena před datem 2. 9. 2023). Proto správní orgán prvního stupně neměl povinnost vést o těchto přestupcích společné řízení.

V rámci přezkoumání věci odvolací správní orgán posoudil i výši správních trestů. Novelou došlo mimo jiné k úpravě či rozšíření skutkových podstat přestupků i k úpravě správního trestání. V souladu s § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupek posuzuje dle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele příznivější. Podle ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu, ve znění účinném do 31. 12. 2023, se za projednávaný přestupek uloží pokuta. Pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje; pokuta však nepřevyší 10.000 Kč. Tato pravidla pro ukládání pokuty za projednávaný přestupek zůstávají stejná i v zákoně o silničním provozu, ve znění účinném od 1. 1. 2024. Změna nastala pouze u projednání ve společném řízení, které se netýká projednávaného případu. V tomto případě neznámý pachatel překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 12 km/h. Podle zákona o silničním provozu, ve znění účinném do 31. 12. 2023, se jedná o znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4, za který se ukládá správní trest pokuty ve výši 1.500 Kč až 2.500 Kč. Oproti tomu zákon o silničním provozu, ve znění účinném od 1. 1. 2024, dané jednání kvalifikuje stejně, avšak ukládá za něj pokutu 2.000 Kč až 5.000 Kč. V tomto směru nová právní úprava není pro obviněného příznivější, proto postupoval odvolací správní orgán při posouzení věci podle zákona o silničním provozu účinného v době spáchání přestupku, tj. ve znění do 31. 12. 2023.

Správní orgán prvního stupně stanovil pokutu podle právní úpravy účinné ve znění do 31. 12. 2023. Uložil ji při spodní hranici stanoveného rozmezí, v souladu s ust. § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky. Odvolací správní orgán má za to, že takto uložená pokuta je adekvátní závažnosti případu, přičemž odpovídá zejména míře překročení rychlosti.

Předložené podklady pro rozhodnutí a provedené důkazy tedy považuje odvolací správní orgán za dostatečné. S odůvodněním rozhodnutí tak, jak jej uvedl správní orgán prvního stupně, se odvolací správní orgán ztotožňuje. Z důvodu nutnosti specifikace užitého znění zákona o silničním provozu postupoval odvolací správní orgán v souladu s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu a napadené rozhodnutí zčásti změnil tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. Ve zbytku napadené rozhodnutí v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu potvrdil.

P o u č e n í

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Mgr. František Pěruška
vedoucí odboru

Obdrží:

[REDACTED]

cestou zmocněnce:

[REDACTED]